



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro Nicolao Misnensi & Burcardo Wrcinensi Canonicis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

dinem videlicet pontificalis officij, fraternitati tuæ apostolicæ sedis liberalitate largimur; quo intra Ecclesiam tuam ad Missarum solemniam celebranda uti memineras diebus quibus prædecessores tuos usos fuisse cognoscis, videlicet in nativitate Domini, festivitate protomartyris Stephani, Circumcisione Domini, Epiphania, Hyppanti, Dominica de *Gaudete*, Dominica *Letare Ierusalem*, Dominica in ramis palmarum, Cæna Domini, Sabbato sancto, Pascha, secunda feria post Pascha, Ascensione, Pentecoste, tribus festivitibus beatæ Dei genitricis & virginis Mariæ, natalitio beati Iohannis Baptistæ, commemoratione omnium sanctorum, solemnitatibus omnium Apostolorum, dedicationibus Ecclesiarum, consecrationibus Episcoporum, ordinationibus Clericorum, Ecclesiæ tuæ principalibus festivitibus, & anniversario tuæ consecrationis die. Convenit ergo te diligentius providere quomodo sit huiusmodi indumenti honor modesta actuum vivacitate servandus, & ut ei morum tuorum ornamenta conveniant, & tu esse valeas utrobique Deo auctore conspicuus, & quem pastoralis curæ constringit officium, dilectionem proberis fratribus exhibere, ut ipsi etiam adversarij propter mandatum dominicum tuo circa te copulentur affectu. Pacem sequaris cum omnibus, piis vaces operibus, virtutibus polleas, fulgeat in pectore tuo rationale iudicij cum superhumeralis actione conjunctum. Ita procedas in conspectu Dei & in oculis hominum quatinus gregi tibi commisso virtutis præstes exemplum, ut & ipsi videntes opera tua bona glorificent patrem nostrum qui est in cælis. Sit in lingua tua ædificationis sermo, sit zeli fervor in animo. Et præter hæc, cuncta quæ officio tuo conveniunt cum ea temperantia agas ut quæ pallei dignitas expetit videaris ferventer amplecti, & gloriam sempiternam acquirere tibi possis in cælis. Adicimus quoque ut cum te vel aliquem suffraganeorum tuorum mori contigerit, baculus pastoralis & anulus in Ecclesia remaneant propria sub fideli custodia constituti ad successoris usum, cum Deo favente consecrationem acceperit, conservandi. Cimiteria quoque Ecclesiarum ac ecclesiastica beneficia nullus hereditario jure possideat. Quod si quis hoc facere contenderit, censura canonica compescatur. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Archiepiscopo vel tuorum quolibet successorum, nullus ad eandem Ecclesiam

in Archiepiscopum eligatur nisi quem suffraganei Episcopi & Canonici ejusdem Ecclesiæ vel major pars consilij sanioris, sicut est hæcenus observatum, secundum Deum providerint eligendum. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfaram Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur tuis ac tuorum successorum usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. usque districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco &c. usque inveniant. Amen, Amen, Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij V I I I. Idus Aprilis, Indictione X I I I. incarnationis dominicæ anno millesimo ducentesimo decimo, pontificatus verò Domini Innocentij Papæ I I I. anno tertio decimo.

*MAGISTRO NICOLA O
Misenfi & Burcardo Wrinensi Canonici.*

Cum dilecti filij Otto Subdiaconus noster & Gualterius, qui se gerit pro Magdeburgensi Præposito, coram nobis de sententia litigarent quam super præpositura Magdeburgensi venerabilis frater noster Maguntinus Archiepiscopus & condelegati sui pro ipso Subdiacono promulgarent, petente illam altero infirmari, reliquo verò ipsam multipliciter defendente, nos tandem volentes de principali negotio & contingentibus illud fieri certiores, cum ex litteris apostolicis, in quibus videbatur processus negotij exaratus, perpensi non posset an super eo lis fuerit contestata, nec coram Archiepiscopo & condelegatis suis fuerit contestatio litis facta, sed à jam dicto Gualterio ad declinandum eorum iudicium appellatum, decrevimus ut eadem sententia non obstante præfatus Otto facultatem haberet proponendi de novo contra electionem & personam Gualterij si qua veller, & ipse se ad singula defendendi. Proposuit igitur dictus Otto quòd electione sua, quæ facta fuerat plumbus Canonicis præsentibus & nequaquam contradicentibus, non cassata, cui tamen idem non pro ipsa promovenda, sed pro alia infirmanda tantum insistit, electio memorati Gualterij, dum excommunicationis vinculo teneretur, præsumpta fuit, non solum post diversas appellationes ab ipso rationabiliter interpositas & iter arreptum

ab eo pariter & Lodolpho ac Lodoico atque Crafcone concanonicis suis ad sedem apostolicam accedendi, verum etiam legitimis eorundem concanonicorum suorum appellationibus vilipensis, ultra semestre quoque tempus, & circa terminum à venerabili fratre nostro Magdeburgensi Archiepiscopo assignatum, infra quem idem Otto & socij sui poterant ad Ecclesiam profacienda electione redire. Super quibus testes suos recipi postulavit. Ad hæc dilectus filius Custos Magdeburgensis contra eandem electionem objecit quod post appellationem ab eo legitimè interpositam fuerat attentata, & super hoc quosdam testes coram dilecto filio nostro Pelagio sanctæ Lucie ad septa solis Diacono Cardinali eis à nobis audire concessio produxit, & adhuc alios intendit producere coram nobis. Præfatus verò Gualterius ex adverso respondens, & negans quæ proposita fuerant contra eum, quædam super factò electionis suæ, quædam etiam contra excommunicationis exceptionem sibi objectam proposuit replicando, & ea se obtulit opportuno tempore probaturum, petens interim quosdam testes, quos præsentibus habebat, recipi super illis, videlicet quod sæpeditus Otto appellationi quam fecerat, super eo quod non respondebatur litteris nostris pro ipso directis, renuntiavit expressè, quod Archiepiscopus, cum oporteret ipsum Legatis nostris occurrere, appellavit, ne Capitulum ante reditum suum ad electionem procederet, cui de more interesse debebat, quod major & sanior pars Capituli consensit induciis quas idem Archiepiscopus postulavit, ut scilicet electio usque ad ejus reditum differretur, & Conradus & Crafcio socij ejusdem Ottonis ipsis induciis consenserunt, & quod demum à majori & saniori parte Capituli in Præpositum sit electus, adiciens quod memoratus Otto admittendus non esset ad exceptionem quam de ipsius excommunicatione proponit, tum quia simoniam in suæ nominationis factò ipsum commississe dicebat, tum etiam propter alias causas quas assererebat consistere circa factum, cum illum communicasse sibi tam ante causam astrueret quam in causa. Sed ad hæc idem Otto respondit quod licet omnino nullam commiserit simoniam, quin potius ipse Gualterius simoniacam commiserit pravitatem, per replicationem tamen præmissam de jure non posset excommunicationis probatio impediri, cum exceptionem hujusmodi ta-

lis replicatio non contingat. Et si etiam verum esset quod tam ante causam quam in causa præfata communicasset Gualterio, ipse tamen non debuisset eum in manifesto vitare, tum quia denunciatus non fuerat, & tam à Prælatiis quam aliis communicabatur eidem, tum quia etsi crederet eum in canonem lætæ sententiæ incidisse, sicut ei fuerat intimatum, non tamen hoc viderat per seipsum, sed confidebat per alios id posse probare. Quia igitur replicationes hujusmodi non solum invalidæ sunt sed & frivole reputandæ, nos eis nequaquam obstantibus, quosdam testes super aliquibus præmissorum recipi fecimus utrinque productos, & depositiones eorum sub ejusdem Cardinalis sigillo apud sedem apostolicam reservari, discretioni vestræ per apostolica scripta mandantes quatinus recipiatis alios testes, tam super his super quibus jam sunt testes producti, quam etiam super aliis in narrationibus partium comprehensis, & eos insuper quos ad replicationem testium partis adversæ utralibet pars duxerit producendos, & depositiones eorum examinetis prudenter, ac fideliter conscribatis, easque sub sigillis vestris inclusas ad sedem apostolicam destinatis, præfigentis partibus terminum competentem quo se nostro conspectui repræsentent justam auctore Deo sententiam recepturæ. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione cessante cogatis veritati testimonium perhibere. Quod si quicquam humanitus alterutri vestrum contingeret, ut his fideliter exequendis, sicut juramento præstito uterque tenetur, usque ad Kalend. Octobris proximò futuris interesse non posset, ex tunc dilectus filius Florentius Abbas de Siche omni contradictione ac appellatione cessantibus præmissa cum reliquo auctoritate præsentium exequatur. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Datum Laterani v. Idus April. pontificatus nostri anno tertio decimo.

*NOBILI MULIERI A. SORORI
nobilis viri Marchionis Misnensis.*

DVdom ad aures nostras ex parte tua questione perlata quod cum carissimus in Christo filius noster Rex Boemie illustris te duxisset legitimè in uxorem, ac *decem & octo annis & amplius velut conjugem legitimam pertractasset, filijs & filiabus ex te susceptis, ac venerabilis frater no-

*Epist. 50.
De causa divortij cum Rege Boemie.
Vide supra lib. 11. epist. 184.
In quarta coll. xiv.

H h h iij